

(I) ELHEKETA. Aste lueta bo elke-pidea -

- 1 - Amak nola hartu zuen Piarres.
- 2 - Piarres etxeratitxu gelarik zer egin zen?
- 3 - Onta lo egin zuen? eta nola?

(II) ADITZ IKASKUNTZA.

- 31 - Erran ziozkan 32 - Oherat zoakela
- 33 - Ez bide nauzu 34 - Ez zaitu

(II) Piarresen Igandea,
Biharamunean 2

Eta, begiak goseturik ezarriko zituen usain goxo batekin xingarazpia erretzen ari zen artean, hitz laburrez eta parabolari gabe, an ziozkan amari bezperako berririk larrienak. Ez oro, bainan vai, ama sobera grinarazi gabe erran zitezkenak; gainerakoak, gero noizpeit kondatuko zituen beharbada... bere haurteri, neguko arrats zonbeitez, bainan ez bethi gaur bere amari.

Aita eta bertze haurrudeak⁷ ez ziren oinon⁸ dtxerat itzuliak, Piarres, bere otruntza cginik,⁹ xutitu zenean, zerbeit lani lothu beharrez hura ere. Bainan, amak, ezti ezta, erran zion, oherat zohakela arrats hartakoarengatik, eta lanari gero begitarte hobeak, eginen ziola, ondoko egunetan.

Eta oren haurden bat gabe, othoitx on eta labur bat cginik zurrungan gozoki, bi gau htxako loen hartzan ari zen Piarres.

Biharamuncan, —igandea— iguzkia gora zen jada, Piarres atzarri zenean.

Beherean, Marie, arreba zaharrena, sukaldeko lanetan ari zen, haurrude gazteenak meza nausitat gero berekin eramaiteko. Aita-amak, goiz mezan ixil ixila izanik, sorhoaren buruan agertzena zoazin. Alhalke¹⁰... Piarresek zuen orai, igandetako bere atorra saria emanik, arrebari agur bat erranik, keeta ondoan aita-amak erutzatu zitucenak. Halako hirri bat —gure eskualdun halako hirri hura— ezpaintedan, baztertu zitzaitzkon biak, eta, aitak, bere pipa erhien artean harturik, burla maite batean erran zion:

—Zaude zu, Piarres! Zure zurrungak ere ez zaitu naski atzarrara zi eta ez bide nauzu, egun, behien uztartzen aditu!...

—Ezagun da, aita, zuhaur ere, kontrabandan, harramantza¹¹ guti-rekin harat humat ibiltzen ikasia zirela lehen. Bainan, zu, ama!... Ez nakien... Xuriko bera ere ez othe zin uten gaur *atxemana?* Saina-ga¹² bat ez baitu oraino goiz huntan! Orai, ba, xanpaka,¹³ eta bazter guzietan zalapartaka...

—Ongi egin ere du, haurra. Asko jendeek baino gchjago czagutza irakusten daukute frangotan gure alimaleek. Lo egitarren beharra bazineuen, Piarres. Amak erran daizkit oro. Zoaz beraz deskantsu, zure mezaren entzutera. Sarri arte, eta gero, gaur, tenorez etxera. Goizean goizik, bihar, behar dugu behereko landa hori itzuli,¹⁴ eta barnatik oraino, eta ontsa ongarritzaturik; ezen, akituxea¹⁵ dugu zonbeit urthe hautan. Sarri arte, Piarres.

—Sarri arte, aita; sarri arte, ama...”

31 UKAN. Conjugaison à double Cpl. Indicatif

Imparfait = Hari = à lui.

Nik niozkan	= niozkin	= je les lui avais
Zuk ziozkan	= ziozkin	= vous les lui aviez
Harek ziozkan	= zigkin	= il les lui avait
Guk ginozkan	= ginozkin	= nous les lui avions
Zuek ziozketen	= ziozketen	= vous les lui aviez
Heiek ziozketen	= zigzketen	= ils les lui avaient

32. JOAN. Potentiel.

<u>Présent</u>	<u>Imparfait</u>
Ni noake (je peux aller)	nindoaken/jepouvais aller
Hi doake	hundoaken
Zu zoazke	zinoazken
Hura doake	zoaken
Gu goazke	ginoazken
Zuek zoazketen	zinoazketen
Heiek doazke etc.	zoazken

33. UKAN. Conjugaison transitive à Cpl. direct = pronom personnel. Indicatif

<u>Présent</u> - Zuk nauzu	= vous m'avez
Harek nau	= il m'a
Zuek nauzue	= vous m'avez
Heiek nauten	= ils m'ont

<u>Imparfait</u> - Zuk ninduzen	= vous m'aviez
Harek ninduen	= il m'avait
Zuek ninduzuen	= vous m'aviez
Heiek ninduten	= ils m'avaient